

[Ømann.]

benyttet til, hvad de kan udmøntes i? Her må det siges helt klart, at SF vil bestræbe sig for at få realiseret mest muligt af sit program. Ud over helt akutte afværgeforanstaltninger er det nødvendigt at rette opmærksomheden på 3 punkter.

For det første: vi må ændre den indkomstfordeling, den byrdefordeling, som er forvredet under den borgerlige regering med vort forfærdelige skattesystem som hovedinstrument. Skattesnyderiet kan og må nu bekæmpes. De skævt fordelende fradrag og fiduser må afskaffes. Beskatningen må omfatte også de arbejdsfri indkomster, så at de direkte skatter, der er blevet alt for høje, kan lettes. Det kan også en oprydning i den uoverskuelige skatteadministration bidrage til. Denne omdirigering af indkomsterne vil jeg råde socialdemokraterne til at medvirke til, hvis der skal skabes medvind i befolkningens flertal for regeringen.

Til det klimamæssige hører for det andet en bekæmpelse af inflationen. Pengenes flugt over i faste værdier er til skade for industriinvesteringerne, for opsparingen og for et stabilt omkostningsniveau, og dette påkalder indgreb over en bred front: inddragning af værdistigninger på jord, reform af hele vores lånesystem, standsningen af den sjakren med Danmarks jord, som finder sted. Her vil jeg gerne sige, at den jordlovgivning er ikke nødvendig af hensyn til EF, allerede fordi jeg mener, at vi ikke kommer derind, men den er nødvendig, hvis vi overhovedet skal sikre befolkningen rådighed over dette land.

For det tredje — og det er vel nok det væsentligste, for hvilket de to andre punkter sådan set er forudsætninger — er det nødvendigt at udvide den samfundsnødvendige produktion. Erhvervslivet må så at sige indlemmes i samfundet, trække på hammel sammen med lønmodtagerne fremfor at opretholde en misforstået selvstændighed. Hvis erhvervslivet skal tjene befolkningen, må det styres af befolkningen. Derfor må folketinget have fat i styringen af kapitalen og investeringsvirksomheden. Jeg mener, at konsekvensen heraf må være, at banker og pengeinstitutter må overtages af samfundet. Der må udformes et låne- og investeringsprogram for den eksisterende værdifulde industri såvel som for fremtidens industri.

De eksisterende erhvervssubsidier må revideres og omdirigeres, og alt dette må mødes med en dybtgående demokratiseringsproces fra neden på alle arbejdspladser.

Der er i tiltrædelsestalen berøringspunkter med en sådan politik. Men netop hvad den økonomiske politik og industripolitikken angår, er linjen ret så forsigtig, svag i vilje og konturer. Det, der her lægges op til, er i det højeste en slags Harpsunddemokrati, der ser en løsning i samtaler og aftaler med et kapitalistisk erhvervsliv. En sådan politik alene har jo netop i Sverige vist sin utilstrækkelighed i de seneste dage.

Vi har i dag et kapitalistisk erhvervsliv, men det mener jeg må bringes til den erkendelse, at det vel egentlig kun har eksistensberettigelse i et samarbejde med befolkningen og undergivet en overordnet økonomisk planlægning. Her savner jeg en angivelse af i tiltrædelsestalen, at fremtidens industriopbygning må ske på samfundets vilkår og ikke på private interessers vilkår.

Men der er i tiltrædelsestalen delforslag, som passer sammen med et sådant syn på samfund og erhvervsliv, og her vil jeg gerne tilføje i anledning af hr. Henry Christensens nysgerrighed med hensyn til, hvilke aftaler der ligger mellem socialdemokratiet og SF, at der ligger den aftale, som jeg kan tillade mig at citere fra bemærkningerne i nattens betænkning:

„Det provenu, afgiften indbringer, kan anvendes til en erhvervsfremmende politik efter de generelle linjer, der er fremført over for udvalget. Det vil kunne danne udgangspunktet for en investeringsvirksomhed, hvor samfundet og erhvervslivet inden for rammerne af et kapitalmarkedsråd samarbejder om et spor-skifte i landets økonomiske udvikling.“

Aksel Larsen: Dels tirsdag og onsdag og dels under de foregående ordførertaler i dag er der gjort så fyldestgørende status over de mere eller navnlig mindre velsignelsesrige virkninger af, at Danmark i næsten 4 år har haft en regering, der kunne glæde sig over en kompakt majoritet af de borgerlige partier her i tinget, at jeg kan lade den økonomiske og skattepolitiske side af sagen ligge i de bemærkninger, jeg nu skal fremkomme med.

Jeg vil imidlertid benytte lejligheden til